

Не раз мені здається,
що я прожив тисячу років.
Заглядаючи в криницю свого життя,
я не бачу маленького дзеркальця води,
так далеко воно від моїх очей.
Та коли я, закривши очі, хочу згадати,
що найглибше запало в душу мою,-
бачу твій образ, моя дівчинко,
моя любове тиха.
Навіть моє дитинство погасне в пам'яті,
навіть стежка, якою я бігав до школи, заросте,
навіть сам я зникну за перелазом життя,
але ти, моя дівчинко,
моя тиха любове, житимеш у моїх словах
вічно.